

Ese de trei ori in septembra: Mercouri-a,
Veneri si Dominec'a, candu o colo integră,
candu numai diumetate, adica după
momentul impregurilor.

Pretiul de prenumeratiune:

pentru Austria:	8 fl. v. a.
" diumetate de anu	4 " "
" patraru	2 " "
pentru Romani'a si strainetate:	
pe anu intregu	16 fl. v. a.
" diumetate de anu	8 " "
" patraru	4 " "

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA”

Cu 1 aprile s. v. incepem patrariu nou de anu si invitam la prenumeratiuni noi. Pretiul remane celu de pana acum'a, ce se vede in fruntea foii.

Numele si locuinta dloru prenumeranti rogamu se fie scris curat.

Redactiunea.

Viena 6/18 aprile 1868.

Daca diplomatii s-ar fi remasit careva poté dintre densii se puna mai multe faine in miscare si care se seduca mai tare opiniunea publica, — apoi prin aceasta remasire neconscientiosa anevoia ar fi potutu provocá o situatiune politica mai trista si mai nesecura de cum este aceasta de astazi.

Tóte poterile si desclinitu Franci'a folosesc ori-ce ocasiune pentru a face demonstratiuni de pace si a dechiará ca au credintia in sustienerea pacii. Inse cuvintele loru nu gasescu credientul necesariu pentru ca sunt demintite de faptele loru; Franci'a in lini'a prima si dupa ea tóte puterile arméza, si lumea candu vede in fapta inarmarile nu mai crede declaratiunilor de pace.

Motivulu cu care guvernul francesc cerca a justificá procedur'a sa, cumca adeca: „candu Franci'a este inarmata, este cea mai buna garantie pentru pacea Europei,” este numai o frasa góla, fora de ceva importantia reala, asiè o judeca lumea comerciala si ajunge a cautá la fluctuaioniua cea mare a burselor pentru a ne convinge despre spaim'a ce se estinde peste relatiunile finantiali in man'a manifestatiunilor de pace.

Comerciul nu a rare ori a sciutu privi causa in chitaritate strabatendu velurile diplomatilor, deci trebuie se-lu consultam si se intrebàmu cum si-densulu socota despre situatiunea de astazi?

Pre langa declaratiunile pacice, densulu audi vorbindu si pe ministrul de justitia a Frantei care recunoscendu necessitatea drumurilor vicinal, afirmà ca de óra-ce cladirea acestor a impune mari sarcine poporatiunei, deci trebuie se se amene pana la timpuri mai secure de pace, mai usioare pentru bugete. Cu alte cuvinte ministrul recunosc ca nu e timpulu nostru celu mai securu.

Cercstanti ca neci o cestiune europea nu amenintia cu erumpere, — inca nu e in stare a mangaiá, cu atat'a mai putien a asecurá. Inarmarile odata indeplinite — dice opiniunea publica — si cestiuni de eruptu se vor gasi de a-junsu, pentru ca Europa este plina de ele, in catu nu se gasesce neci unu statu macaru, carele se n'aiba veri o suferintia, si neci o natiune, care se n'aiba veri o dorire.

In fine motivulu celu mai mare alu reservei ce obsérvă capitalele este ca pacăa inarmata de astazi apesa starea materiala a poporului si seracescu pe contributiorii statului in tocm'a casí o stare de resbelu daca nu cumva mai mult. Unu adeveru acest'a, despre care ne po-te convinge bugetulu fie-carui statu, si a nume: pre candu o batalia mare costa la 40 milioane fl. (caci se gata curundu, considerandu perfectiunea armelor in timpulu nostru) pre atunci o pace inarmata precum avemu astazi ne costa la

anulu cate 80 milioane fl. vedi bugetele militari ale poterilor mari.

Popórale Europei, serace acum'a mare parte si tóte cufundate dejá in de-torsi, continuandu a se mai impovorá totu cu asemene spese mari ale pacii in-armate, óre unde vor ajunge? triste pre-vederi!

Perczel si Kossuth.

Nainte de 1848, Europ'a apusena unde se retrasese mai tóta cultur'a casí intr'unu asilu, avea forte putene cuno-scientia despre esistint'a Ungariei si cu atat'a mai putien despre elementul magiaru.

Numele de Ungari'a se prezinta Europei mai numai in titulaturele Imperatului Germaniei, si desclinitu atunci candu sucediendu pe tronu unu monarcu nou, mai nainte de ce-lu prochiamau de Imperatru ali Germaniei dupa formalita-tile dreptului publicu germanu, lu titlu in actele diplomatic de rege ali Un-gariei, Boemie etc.

Miscamintele anilor 1848 si 49 tenu la dualismu (care asisdere este o ideia kossuthiana putien modifi-cata) pana candu tenu se aiba unu mi-nisteriu ungurescu, — pana atunci ungu-rii in adeveru sunt kossuthiani mai multu siu mai putien.

Perczel si esprimendu sentiminte ei. Studiatu pe eroii ungarilor, luati literatur'a ungu-reasca si mergeti la poporulungurescu, si veti gasi ca neci Matei Corvinu neci Rákoczi neci altul cutare nu da neci poporului neci literaturei unu materialu atatu de mare casí Kossuth cu anii 1848 si 49. Deci ce potea Perczel in contr'a unui asemene gigante?

Dar se lasamu literatur'a si se tre-cemu pe terenulu politicei. Numele lui Kossuth e legatu de tóte eluptarile un-garilor de la 1848, pana si parlamentu si ministeriu responsabile sunt in parte mare creatiunile lui.

A primi inventiaturele profesorului de bune si a batjocoru pe profesorii de ignorantu, lasu etc. este ceva ce nu pot-temu precepe. De aceea pana candu un-garii tenu la dualismu (care asisdere este o ideia kossuthiana putien modifi-cata) pana candu tenu se aiba unu mi-nisteriu ungurescu, — pana atunci ungu-rii in adeveru sunt kossuthiani mai multu siu mai putien.

Deci se nu ne dàmu sedusi de in-trige si de demonstratiuni, si se nu cre-demtu ca ungru ar urm intru tóte pe K. pana candu tenu la creatiunile lui pe cari se baséza dualismu. Ca persóna politica K. e cuprinsu in creatiunile sale.

Pana nu vom vedé mai departe — voturi de blamu lui K. si faptureloru lui, emanate de la poporu spontanitate si din liber'a lui vointia, pana atunci e anevoia pentru noi se afirmam ca me-mori'a lui s'a stersu ori ca poporul o blasphem. Va se dica, apostolatul lui Perczel n'a potutu schimbá sentiul publicu ali ungarilor, si neci potea avea altu scopu de catu ca pe barbatii de statu ai Austriei cari mai sunt ceva scrupulosi, se-i lege la ochi in cestiunea pentru infinitarea armatei ung. Ací si numai atat'a este pentru noi tóta impor-tanta politica a causei.

Dar in fine se consideram demonstratiunile si din punctul de vedere alu onestatei civile si prudintii politice. Bi-ne-ca ungru nu vor consenti cu Kossuth in tendintiele antidinastice, inse multele eluptate si rol'a loru politica lui au s'o multiamesca ca i-a desceptu, si totusi cum se poate ca densii lu batjocorescu, desi chiar deakistii lu numiau idolulu poporului. In asta privintia nu vom vorbi noi, ci reproducem acel unu articlu din „Spiegel“ nr. 100, diurnalul burgesiei din Pest'a carea, precum se scie, e nemtiasca:

O epistola din lumea ce'a laita.

Contele Stefanu Széchenyi catra ...

Eu sum multiamitu ca-su mortu. Asiu voi ea voi inca se me fiti uitatu!

De ce o popularitate pe care celu antaiu nebunu, in ori-care clipa, o poto schimbá in ura si despretiu, candu lui i place a se gerá de celu mai mare barbatu ali seculului si a calumniat totu ce altii au cugetat, facutu si suferitu pentru patri'a loru? Eu nu dorescu a sta puspe ale vóstre statue glorióse pentru ca voi, dupa ce in timpu de mai multi ani ati ingenu-chiatu naintea ei, se me improscati cu petri, daca unu nebunu ve va sumutia.

Erá odata unu poporu indianu, elu avea unu Ddieu, si Ddieu astea stetea pe unu postamontu inaltu, si cine trecea pe de naintea lui se tavaliá in pulbere si se roga lui. Era cate odata resunau strigari de admonitiae din paduic'a unde statea chipulu indumnedicitu, si ómenii ascultau si in fie-care di l'incununau cu flori prospete.

Intr'una de dile inse nebuni unu preotu alu acestu Ddieu si strigă: „Acum'a eu voi-escu a fi Ddieu vostru, dara mai mareca celu

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespun-dinti ai nostri, si d'adrepulu la Redactiune: Josefstadt, Langeasse Nr. 43, unde suntu a se adresá si corespondintele, ce pri-vesc Redactiunea, administratiunei seu spe-ditul a cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, éra cele anotimpuri nu se vor publica.

Pentru anuntie si alte comunicatiuni de interesu privat — se responde cate 7 or. de linie repetitie se facu cu pretiu scadiu. Pretiul timbrul cate 30 cr. pent una data, se antecipa.

de mai nainte, si pentru ace'a voi trebuie se faceti pedestalulu meu si mai inaltu! Nebunii priviau la elu, candu smintitulu a luatua ma-cic'a, a sfaramu chipulu vecchiu si s'a urecatu sus ca se fie mai mare de catu densii. Era ci suspinau catra densulu si se rogau lui.

Asi suntem si voi, de ace'a crutiati-me cu iubirea vóstra si ou adoratiunea vóstra carea in fie-care momenta se poate schimbá in contra-riu.

Mai antaiu de tóte vi lipsesee tarifa in convingere.

Aretati-mi unu omu intre voi, ale caruia cugete nu sunt ca norii pe ceriu, ca nesipulu in pusta, ca spuma apei in Dunare, cari se misca de ori-ce suflare a ventului; aretat-mi unu omu intre voi care nu ar poté fi corruptu prin favoru de la curte ori prin bani, care nu poate fi spaimentatu prin amenintari; aretat-mi unu omu care nu scie numai se mőra ci si se traésca pentru o ideia, care se tiene de ea cu tota poterea inimei sale, si cu voia fi mandru ca m'am nascutu intre voi.

Dar unu poporu care astazi si-adóra bar-batii mari ai sei si manc ii defaima, — atare poporu nu potu stimă.

Unu poporu, ale caruia sentiri sunt atatu de deserte si false in catu se schimba in fie-care óra, — nu lu potu iubi.

Unu poporu care prin schimbatu sa se face de batjour'a neamicilor sei — nu lu potu compatim.

De ace'a sum multiamitu ca am morit u si asiu voi se me fiti uitatu!

Stefanu Széchenyi.

La cestiunea de armata natiunala ungureasca.

I. Diurnalistic'a din colo si din coci de Lait'a, ba chiar si cea straina se ocupa, de cateva dile, de cért'a escata in partitele magarilor, va se dica in partitele Perczel si Kossuth, — o cért'a uricioasa si scandalósa ce se estinde pana la per-sonalitate. Perczel se incumeta a demu-strá, tienindu adunari publice in tergurile Ungariei, ca densulu si nu Kossuth a mantuitu tiér'a, si ca numai densulu a facut bravura la 1848/9 (binisioru ati mantuif'o, ve poteti laudá, aveti merite frumóse, cari dieu ca nu a miscatu jaluisa neci unui poporu cultu din Europa) bucinai mai departe ca densulu a creatu cam optu armate revolutiarie (nu cumva si asie-numitii tyukasi cari stirpiau in Transilvan'a familie romane deser-mate?) dice ca Kossuth nu a fostu de catu unu lasu, tradatoriu si insielatoriu etc. etc. (sic).

Partita lui Kossuth la monstruosi-tatile acestea nu a reflectatu pana acu-m'a mai multu de catu ca Perczel e lo-vitu cu leuc'a, va se dica scapatu din ba-lamucu (cas'a nebunilor.) —

'Desi noi am poté descrié istorior'a de la 1848/9, precum apucaturele, siar-la-taniele si avanturele vietiei respectivi-loru petrecute in straietate, si le-am poté descrie cu astfelui de colore si ilustra-tiuni basate pe date fidele, de cari dieu nu credem ca s'ar prè bucurá partitele certatorie si mai pucinu publicul a care se opintescu a-lu esploata, dar fi-indu convinsi deplinu ca Perczel=Kos-suth, va se dica noi romanii de la Perczel nu acceptamai mare mangaiere de catu de la Kossuth et Comp. deci neci ca intra in misiunea nostra a ne ameste-cá in certele loru ci ne restrangemu la obiectulu ce ne interesáza.

Cunoscem barbati emininti si ver-sati in sciintiele diplomatice cari nu vedu altu ceva in sgomotulu Perczel-Kossuth-anu adusu pe tapetu, de catu o tactica

ALBINA.

